Ч. 247. Середа 16 (3) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

[Д]одаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Пушки горою або артилерия в краєвій обороні. — Ческа тактика. — У страха великі очи. — Алексієв о Порт Артурі а Немирович-Данченко про війну).

Хочеш мира, ладь війну — каже стара латиньска приповідка. Але панове Мадяри анї не потребують мира, бо єго мають, анї не змушені ладити війни; їм лиш захотіло ся удавати велику мадярску державу і длятого від довшого часу вели борбу о мадярску армію, а мадярска опозиция не довіряла короні задлятого, що гонведи — то само що наша краєва оборона — не мають артилерії. Тепер мадярска армія має бути вже доповнена і артилериєю. Угорский президент міністрів подав онногди до відомости палати послів, що гонведи мають дістати свою артилерию. Така зміна на Угорщині не могла очевидно позістати без впливу і на нашу половину держави. А що нинї пушки взагалі грають у війні дуже важну ролю, може чи не більшу навіть як піхота, то очевидно й наша краєва оборона мусить дістати також свою артилерию. Загалом має бути установлених 15 полків артилериї краєвої оборони. З тих 7 полків одержать сім дивізий угорских гонведів, а вісім полків одержить австрийска краєва оборона. То буде й причиною зміни в коштах на удержане тих полків. Як би они були установлені в обсміі спільної армії, то кошти мусїли би бути розділені після тих квот, які дають обі половини держави на спільну армію; але що ті полки не будуть належати до спільної армії, то Угорщина буде мусїла удержувати своїм коштом сім, а наша половина своїм коштом вісїм полків артилериї краєвої оборони.

Ческа „Politik“ доказує, що чеські репрезентанти, значить ся Молодочехи повинні тепер перейти з обструкциї не в опозицию але до нормальної акциї. Нормальна акция дає їм можність в порозуміню з близькими собі партиями а взглядно й з непарляментарним правительством впливати на буджет та на економічні предложеня і взагалі на законодавство. Під сим услівєм міг би міністер др. Ранда стояти в звязи з ческими послами і знаходити поміч у них. Він міг би тоді у всїх ческих жаданях розвинути таку діяльність, як може нїхто иньший. Ческа репрезентация — каже згадана ґазета — бере на себе незвичайно велику одвічальність, коли буде рішати о будучій тактиці.

У страха великі очи — можна би сказати читаючи те, що доносять российскі ґазети, після котрих адмірал Рождественский мав одержати повідомлене, що японьскі кораблї нападуть на него ще в дорозї і то мабуть ще на єгипетских водах. Що нападуть, то о тім, здаєсь, не можна й сумнївати ся; але на єгипетских водах то все-таки було би за далеко, хоч безперечно близше як на Північнім мори. Адмірал і єго товариші обстають все ще при тім, що на них напали були в Північнім мори два японьскі торпедовцї і що балтийска фльота лиш до тих торпедовцїв стріляла.

В кругах российскої маринарки в Петербурзї розповідають, що намістник Алексієв сказав, що ситуация під Порт Артуром не відповідає фактичному станови річи. Нема обави, щоби кріпость вже в найблизшім часї мусїла упасти задля незвичайних трудностий, на які єї залога виставлена. Ґен. Штесель так вже все уладив, що занятє кріпости коштувало би Японцїв ще богато часу і жертв.

Звістний российский кореспондент военний Немирович-Данченко на висланий до него запит, як довго потягне ся ще війна, так відповів з Харбіна: То дуже невдячна річ бути пророком і предсказувати щось певного; але тут нїхто не сумнїває ся, що будемо мусїли ще цїлий рік працювати на сїм поли политім кровю. Надія, що сили Японцїв ослабнуть не оправдала ся. У них подостатком людий, а край їх

---

6)

Российско-японьска війна від єї початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Що під ту пору діяло ся на российских кораблях, розповідає один российский офіцир маринарки: Не минуло ще й чверть години, як я ляг був спати, коли чую занепокоєний голос офіцира, що стояв на варті, і як хтось бігає на горішнім покладї то сюди то туди. Я схопив ся і надслухую. Біганина стає щораз голоснїйша. Чути команду: „Трубачі і тамбури на поклад!“ Думаю собі: видко, що адмірал прийшов контролювати офіцирів на варті і фльоту. Я убрав ся чим скорше. Відтак чую сиґнал: „Боронитись від атаку торпедів!“ Я вибіг на поклад і як раз в тій хвили, коли я там станув, виджу, як з боку коло корабля підняв ся величезний стовп води і кораблем страшно кинуло. При пушках майже нема нїкого. Мимо того кажуть „по можности стріляти“. Залога збігає ся. Стріляне з пушок стає сильнїйше. Довідую ся, що залога тимчасом складає свою постіль; нїхто, бачите, не гадав, що то напад неприятеля. Сиґналїзовано атак торпедів, а офіцири і залога гадали, що то звичайні маневри.

Як вовки на череду, так впали японьскі торпедовцї між наші кораблї і розпочали свою роботу. Першого „Цесаревича“ поцїлило торпедо, відтак „Ретвізана“ а наконець „Палладу“. Кажуть, що торпедо, котре поцїлило „Палладу“, було вимірене на наш найлїпший кружляк „Боян“. Зробивши своє, відплили японьскі торпедовцї зовсїм спокійно і нїхто не пустив ся за ними в погоню. Коли цїла фльота, заалярмована вистрілами „Цесаревича“, стала рефлєкторами пускати сьвітло, то се так дуже разило, що не можна було нїчого видїти. Офіцири „Цесаревича“ взагалі не видїли анї одного японьского торпедовця, лиш командирі казали від часу до часу, що побачили якийсь торпедовець а тодї казано їм стріляти. Один офіцир видїв в сьвітлї рефлєкторі два торпедовцї коло „Аскольда“. Він вже хотів заалярмувати, але в тій хвили звернено рефлєктори в иншу сторону. Пізнїйше показав ся був знову один торпедовець в сьвітлї рефлєктора з „Аскольда“, але коли офіцир дав знак, щоби зладитись до стріляня, вже було за пізно. Той торпедовець пустув торпедо на „Цесаревича“. Треба же знати, що „Аскольд“ стояв в першій лїнії з краю, а в другій лїнії поза ним стояв „Цесаревич“. Торпедо поцїлило „Цесаревича“ з боку на заднім кінци і розірвало панцир та розбило стїну корабля. Вода почала наплпвати до корабля зі страшенною силою і панцирник перехилив ся на бік.

Командант корабля і найстарший офіцир ще не лягли були спочивати і в першій хвили вибігли зараз на гору; они видїли, як торпедо підпливало і вибухало а вода підчас вибуху зовсїм їх облила. Щоби корабель удержати в рівновазї, напущено зараз воду з правого боку, але то не помогло нїчого; корабель хилив ся щораз більше на бік. Електричне сьвітло було погасло і як би не лїхтарні, котрі случайно вечером не погашено, то на корабли було би було зовсїм темно. Приказано зробити пару у всїх кітлах; командант наказав витягати якорі і колиб можна виплисти де на підводну лаву. В тій хвили дано знову сиґнал „до атаку!“ Зараз по тім той сиґнал знову повторено. Командант корабля відповів сиґналом: „Менї треба помочи, пришліть лодки!“ На корабли, бачите, не було лодок, бо наказано було лишити лодки в пристани. На щастє корабель нахилив ся був лиш на 18 степенїв і вже більше не перехиляв ся.

Тепер надплили лодки і кружляк „Новік“. Наконець почало й електричне сьвітло знову сьвітити. З долини від машин дали знати, що в кітлах єсть вже пара. Машинїсти і топники взялись жваво до роботи, хоч були певні того, що корабель переверне ся. До 40 мінут була пара у всїх кітлах.

Під ту пору той чоловік (Алексієв), що приказами із своєї канцелярії знищив цїлу фльоту, спав спокійно в своїй постели. Єго розбудили і дали єму знати, що щось підозріне діє ся у фльоті і що чути вистріли пушок. — Добре, добре — відповів він — я знаю. То вправи в стріляню. — Показало ся, що чутка була правдива; бо таки дійстно на сю ніч були назначені вправи в стріляню.

Ще в ночи на 9 лютого одержав адмірал Тоґо вість, що єго торпедовцям удало ся розбити российскі кораблї. Командант фльотилї, в радости, що єму удала ся штука, гадав що розбитими кораблями затарасував вже й в'їзд до пристанї. Він дав знати, що потапаючі ко-

так близько, що они можуть щораз то сьвіжі войска висилати. То правда, що тоті войска узброєні в старі карабіни; але они не менше добре вивучені і не менше одушевлені, як і головна армія. Многі з їх офіцирів уступились з фронту, але що їх підофіцири знаменито виш колені, то можуть легко заступити нисших офіцирів. Ясно як на долони, що ми далеко переважаючими силами могли би заатакувати Японців і виперти їх з їх становищ, але ми мусимо щадити наші сили аж до утвореня двох нових армій. Кажуть, що Хінці тихцем працюють для Японців і доставляють їм, чого їм потреба. Нам мусить все доставляти досить лиха і на 10.000 верст довга зелізниця.

Маємо діло з витревалим і енергічним культурним народом, з перворядною военною силою, котра через сім літ лагодила ся до війни. Японьский вояк знає дуже добре, що він веде національну війну, а ми ведемо лиш війну кольоніяльну. Длятого зовсім справедливо, щоби ми не дурили себе що до того, доки війна потягне ся. Росия не мала доси такого сильного противника як Японці і буде мусіла принести ще не одну жертву, заким їх побоpе. Але о вислїді війни тут ніхто не сумніває ся, лиш мусимо поступати з далеко більшою енергією і далеко більшою армією як доси. Кождий крок противника есть вирахуваний, а ґен. Куропаткін, котрому на заході хотять давати науку, знає то найліпше. Він знає добре свого противника і не легковажить собі его; але він може лиш то зділати, що в его можности, доки сам веде цілу армію. Ще недавно по битві під Лясяном здавало ся, що японьска армія ослабла, але она так само як і наша борзо скріпила ся, покопала собі землянки на зиму і рішила ся ставити опір всякій нужді; мине ще споро часу, заким Росия буде могла відотхнути.

Новинки.

Львів дня 15-го падолиста 1904.

— **Перенесеня.** П. Президент міністрів переніс старосту Николая Покиньского із Стрижова до Рудок. — П. Намістник переніс старшого інжинїра Стан. Вуйцїцкого зі Львова до Тарнова, а ад'юнкта будівництва Мар. Бембновича з Тарнова до Станиславова. — Львівский висший суд краєвий переніс судових канцелістів Ів. Сухарского з Жовкви до Радимна і Йос. Мислиньского з Радимна до Жовкви.

— **Ц. к. Адміністрация податків** у Львові оповіщує: По мисли постанови §. 217 ал. 3 закона о безпосередних податках особистих з дня 25 жовтня 1896 Взд. ч. 220 подає ся сим до загальної відомости, що витяги з наказів заплати податку особисто-доходового виміреного на рік 1904 виложені будуть в відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II пов) від 31 падолиста 1904 почавши через 14 днїв т. є. до 4 грудня 1904 включно від години 9 рано до 1 пополудни до перегляду належито леґітимованим податникам податку особисто-доходового, а належачим до округа оцінкового Львів-місто. Виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя будуть карані по мисли §. 246 покликаного закона.

— **Новий уряд почтовий.** З днем 16 с. м. увійде в житє уряд почтовий в місцевости Липівці, перемишляньского повіта з звичайним обсягом дїланя. Округ доручень нового уряду будуть творити громади і обшари двірскі Липівці, Майдан липовецкий і обшар двірский Унів.

— **Обманьства з льосами на рати.** Віденьска Дирекция скарбу оголосила осторогу перед „Угорским акцийним товариством банковим і конторовим" в Будапештї, якого управителем є якийсь Арпад Бальоґ. До недавна та фірма називала ся „А. Бальоґ і Сп. в Монахові" і в Будапештї. Се товариство веде продажу льосів на рати під покришкою позичок і депозитів, що в Австриї заборонене під карою. Дирекция скарбу у Відни остерігає також перед анонсами тої фірми, яка під адресою Льва Ессіґа у Відни глядає аґентів до продажі „гурговного артикулу". Хоч ся осторога віденьскої Дирекциї скарбу звернена до жителїв Долїшної Австриї, то уважаємо за потрібне подати єї до відомости наших читачів, бо згадана фірма закинула свої сїти також на Галичину і могла би неодного обманути.

— **Зловленє дезертира.** Львівска поліция зловила передвчера дезертира 1 полку уланів Е. Ястршембского, котрий перед двома тиждними утїк з касарнї.

— **Нещастна пригода.** В горальни Маврикія Зомерштайна в Змїївцї коло Тернополя розпук ся сими днями котел. В наслїдок того утратило житє чотирох робітників, а двох потерпіло тяжкі рани.

— **Загальні збори** тов. „Руслан", що опікує ся бідними учениками руской ґімназиї у Львові, відбудуть ся в суботу 19 падолиста б. р. о год. 9 перед пол. в сали кл. II на 2 поверсї. Видїл тов. запрошує пп. членів до численної участи.

— **Робоча лихва.** Найвисший трибунал касацийний у Відни рішив онтоги таку справу: Посесор дібр в Коломийщині визискував селян на передні́вку в той спосіб, що даючи їм задатки в готівцї або збіжу, з'обовязував їх до працї 30—50 днїв в рік заплату по 26 сотиків денно, підчас коли звичайна плата рільного робітника виносить там 50 с. до 1 К денно. Коломийский суд добачив в тих в тих фінансових операциях перестуство против закона о лихві, бо посесор зискував на тім інтересї 98 до 400 прц. річно і засудив лихваря. Тепер найвисший трибунал відкинув его жалобу неважности, мотивуючи се тим, що закон против лихви осуджує не лише лихварскі грошеві інтереси, але всї інтереси, котрі шкодять економічним відносинам визискуваного.

— **Віче почтових урядників.** В сали урядничо касина у Львові відбуло ся в недїлю по полудни віче почтових урядників, на котре прибули також радники Вопатерні і Давидовский. Нарадам проводив п. Гайдер. Бесїдники зобразили в основних рефератах невідрадні відносини, серед яких живе загал почтових урядників. Остаточно ухвалено резолюциї з домаганем: 1) поліпшеня авансів, 2) зниженя літ служби на 35, 3) відпочинку в недїлї і сьвята і 4) заведеня службової прагматики.

† **Померли:** о. Казимир Стефаньский, управитель ґімназиї оо. Єзуїтів в Хирові; — Стефан Леонтович, начальник рахункового департаменту повітової Дирекциї скарбу в Новім Санчи, б. член

раблі „Ретвізан" і „Цесаревич" заваляють вїзд так, що российска фльота не зможе заплисти до пристані, що кружляк „Паллада" втікаючи застряг на підводній лаві і що єсть ще кілька инших кораблів ушкоджених. Фльота российска хоч би лиш для ратованя своїх власних кораблів буде мусіла позістати на рейдї, перед пристанею. Тоґо рішив ся длятого використати догідну хвилю і постановив виступити з цілою своєю силою та знищити фльоту неприятеля.

Досьвіта адміральский корабель „Мікаса" дав сиґнал і ціла фльота пустилась в боєвім порядку наперед. Поручник Матсума, придїлений до штабу верховного команданта, розповідає знов ось що: На адміральскім корабли були всї в як найліпшім настрою. На друге снїданє около 11-ої години подано вино. Всї випили по чарцї на здоровлє мікада і крикнули „Бансаі!", а відтак кождий пішов на своє місце. На переді показав ся росийский кружляк „Баян". Він завернув і остеріг своїх. Небавком очам Японців показала ся довга лїнія росийских кораблів военних. Один поручник приложивши руку до шапки мельдує адміралови: 10.000 метрів! Адмірал обернув ся до капітана і дав єму приказ, а з адміральского корабля „Мікаса" роздав ся перший вистріл. Ще о два кільометри, отже на 8000 метрів, підсуваємо ся до неприятеля. Лїнїйні кораблї і великі кружляки навертають і стають широким боком так само як і росийскі та зачинають стріляти. Малі кружляки остались позаду. Сим разом Росияни сподївали ся вже атаку. Стріляють не зле. В пять мінут по першім вистрілї несуть вже поручника Матсуму зраненого до лазарету. Росийскі пушки з фортів цїляють добре. На лїнїйний корабель „Фуджі" паде найбільше ґранатів; але й кораблї „Мікаса", „Шікішіма" і „Гатсузе" тої самої кляси потерпіли не мало. А вже найбільше потерпів великий кружляк „Івате".

Річ зовсїм природна, що росийскі кораблї, стріляючі під охороною фортів, мусїли мати меншу шкоду. Один з них пробовав підсунути ся близше: то був малий кружляк „Новік". Він підплив аж на 4000 метрів, але кілька японьских кораблїв взяли его зараз в огонь і він мусів чим скорше вертати назад до своєї боєвої лїнїї. Росийскі кораблї робили добре, що доки не направили шкоди зробленої в ночи, не попускали ся своїх фортів. Японьскі кораблї могли на віддаль 8000 метрів стріляти лиш з своїх тяжких пушок і з малого числа лекших. Коли би були підсунули ся близше, так, щоби могли були стріляти і з пушок меншого калїбру, то огонь з фортів був би їх розбив. Адмірал Тоґо побачивши, що серед таких обставин его фльота була би потерпіла більше як росийска, постановив уступити ся.

Що-ж дїяло ся під ту пору на росийскій стороні? Один росийский офіцир так розповідає об тім в „Русск. Ведомостях": Дня 9 го лютого стояв я при славній батериї — на електричній скалї (на Золотій горі в тім місци, де єсть електричне заведенє для виробляня електричного сьвітла, котрим рефлектори осьвітлюють в потребі море в долинї), на тій полудї, що заступає очи Японцям. Там відбули ся мої перші огненні хрестини і там заслужив я собі ордер. Я гордий з того. Нашу бідну батерию кусні ґранатів зовсїм засипали. Пушки гремїли пекольним гуком. Але чоловік зовсїм не був роздразнений; лиш ухи зачали болїти, мабуть нерви ушні були дуже подразненї. А всеж таки якесь страшне чувство взяло ся чоловіка посеред сеї гибели: якийсь дивний спокій, якесь миле чувство утоми. Ані гадки о смерти. Скоро лиш впала перша бомба на нашу батерию і трісла, все щезло: і мрії і гадки, горе і радість. Остало ся лиш враженє якогось так милого спокою, що годї его описати.

Так було аж до самого кінця, а вид був величаво поражаючий. День був ясний, теплий, море спокійне, сьвітило ся ясними красками; справдешна фата морґана. Ніби аж видко було, як воздух дрожить. Аж ось на далекім обиді показали ся якісь точки — ростуть, підходять щораз близше. Одна, дві, три, пятнайцять. З точок роблять ся лїнїї, підходять щораз близше і близше, насамперед сїрі а відтак роблять ся брунатні. Они ще далеко, яких пятнайцять верст [1]).... дванайцять, одинайцять, десять, девять верст.... Мала, біла хмарка.... Бум!.. Ми ждемо — ждемо нетерпеливо, де впаде куля. Наша батерия висить над пропастию, яких сорок сяжнів над морем. В споді під нами адміральский корабель „Пересьвет". Куля впала перед его панцирну стїну. Хмара води бризнула високо у воздух, засьвітила ся в сонци і залила поклад. Межи моряками счинив ся рух.

Знов хмарка. А ти де? Свиснула понад нашими головами. Позаду на горі загриміло від страшенного вибуху. Трета хмарка. Найстрашнійша хвиля. В сій хвили пережив я богато. Тїла не чути на собі, як коли б не мало ніякої ваги. В серци безсиля, а в голові гадка: Коли будуть добре стріляти, то як-раз в нашу батерию. Раз паде куля за близько, другий раз за далеко; відтак беруть ріжницю у віддалї на половину і куля паде як раз по серединї. Так роблять у нас, так і у Японців, у всїх — то називає ся вишукувати мету. І аж тодї, коли вишукають віддаль як потреба, засипують неприятеля кулями. Подумайте-ж собі тепер наше положенє!...

---

[1]) 1 верста = 1 км. 66 м.

львівского „Бояна“ і звістний співак, дня 12 с.м., в 35-ім році житя.

— **Родимці**! купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 15 падолиста. N. fr. Presse доносить, що правительство предложить палатї послів закон о відшкодованю шкід зроблених самоїздами.

Ню-Йорк 15 падолиста. Зі всїх удїльних держав доносять про великі бурі і дощі зі снїгом. Від 1888 р. не було так страшних наслїдків бурі як вчера. Дуже богато місцевостий не має зовсїм анї телєґрафічного анї телефонїчного сполученя.

Петербург 15 падолиста. Дневний приказ до манджурскої армії подає число ранених, перевезених в часї від 8 вересня до 24 жовтня до Мукдена на 828 офіцирів і 28.479 вояків. Число хорих виносило 128 офіцирів і 3827 вояків.

Петербург 15 падолиста. Комендант першого туркестаньского корпуса ґен. Церпіцкий іменований на місце ґен. Случевского (котрого віддано Куропаткинови до розпорядимости(іменований вождом X. корпуса армії. Шеф віддїлу в ґенеральнім штабі, ґен.-майор Алексїєв, іменований ґенеральним кватирмайстром III. армії манджурскої.

Льондон 15 падолиста. Бюро Райтера доносить через Фузан з головної кватири армії, що держить Порт Артур в облозї: По атаку дня 30 жовтня і довгій а завзятій борбі заняли Японцї форт Кікван на північній і всхідній сторонї. Форт той єсть мов би ключем до всхідної лінії фортів, котра панує над містом.

Будапешт 15 падолиста. На вчерашнім вечірнім засїданю лїберальної партиї поставив президент мінїстрів ґр. Тіша внесене, щоби партия ухвалила, що найконечнїйші справи краєві іменно же буджет на 1905 р. разом зі столчими з ним звязи предложенями і новий реґулямін палати, яко провізоричний мусять бути ухвалені ще перед початком 1905 р. — та щоби партия уповажнила свою президию до поставленя такого внесеня в палатї. Ухвалено однодушно серед грімких оплесків.

Льондон 15 падолиста. Вислїдок підписки на нову японьску 6-прц. позичку був дуже успішний. Глота підписуючих в бюрах емісийних була дуже велика.

Токіо 15 падолиста. Як зачувати, кружляк російский „Ґромобой“, належачий до владивостоцкої ескадри наїхав на підводну скалу. Тяжко ушкодженого притягнено до Владивостока і уміщено в доку. Коли би тота вість потвердила ся, то було би певним, що владивостоцка ескадра, що довгий час буде мусїла держати ся з далека від воєнної акциї.

НАДІСЛАНЕ.

В сім тижни

можна оглядати

Туніс і Триполіс

в Хромофотоскопі

ПАСАЖ МИКОЛЯША.

— Вступ 20 с. —

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . .	аркуш	по	10	сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки . .	„		5	„
3. Інвентар довжників .	аркуш	„	5	„
4. „ вкладників .	„	„	5	„
5. „ удїлів	„	„	5	„
6. Книга головна	„	„	10	„
7. „ лїквідацийна .	„	„	10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„	10	„
9. „ удїлів членьских	„	„	10	„
10. Реєстр членів	„	„	10	„
11. Зголошеня о позичку	штука	по	2	„
12. Виказ умореня позички	„	„	2	„
13. Асиґнати касові	„	„	1	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Куля вдарила якраз в стїнку нашої скали. Сей вистріл був знаком для нас. Десять побережних батерий і дванайцять кораблїв відповіло на той привіт.

Що тепер настало, трудно описати. Море, аж біле від піни, закипіло від куль. Вже не було чути ніякої команди, чоловік аж охрип, так мусїв кричати воякам до уха і зміркував, що годї перекричати той страшенний гук. Більше як стопятьдесять пушок розносило в сїй битві смерть і загладу. Пара, дим, порох, дикий рев, словом непонятна дика орґія.

Нараз роздав ся страшенний зойк. Кусень ґраната відорвав ніс якомусь воякови. Кров, люди від санїтетів, ноші.... Чую, що хтось торкнув мене з заду в плечі. Я оглянув ся; якийсь блїдий як стїна вояк. Губи его дрожать. Виджу, що він силує ся щось сказати, — але губи его не слухають. Показує пальцем в долину. Я зрозумів зараз, що там мусїло щось стати ся. В долинї при сподї гори була мала батерия скорострільних пушок. Тоті любенькі сотворіня, що виглядають такі маленькі і скромненькі, уміють кидати на мінуту 60 картачів, отже 1200 куль. Я збіг на долину, а там в самім дїлї всї чорти з пекла завели танець. Картачі пукають мов би ракети підчас якогось торжества. Кусні зелїза і скал свищуть і бренять, землю вириває, чути як би щось припаленого або пришквареного.

Приходжу до моєї батериї і виджу тут сумний образ. Посеред пушок і людий, що їх обслугували, пук ґранат. На земли лежить один вояк, а з него випустило всї внутренности і вирвало жолудок, другий лежить з розчерепленою головою, третий ледви ще суне ногами, его ведуть два его товариші. Три кусники ґраната вбили ся ему в голову. Сталеву пушку розломило, як би яке стебло. Сумний, понурий образ! А всюди кров і кров.... Я приказав позабирати трупи і поліз на гору до батериї, а там таке саме пекло.... Та з сїй битві прийшов конець. Японцї відступили ся. Дим щез, сонце засьвітило знову. Але на що падали его лучі!

А тепер послухайно ще, що розповідає третий очевидець з корабля „Колюмбія“. Він каже: Коли розвиднило ся, видко було, що Росиян взяла ся була якась дивна апатия. На переднім покладї обох ушкоджених кораблїв видко було блїді, не виспані лиця. Крізь дальновид побачив я на „Пересьвєтї“ (очевидно на „Ретвізанї“) корабельного кухаря, як він зовсїм спокійно мив свою посудину. На других кораблях була залога занята тим, що чистила дуже старанно ланцухи від якорів, котрі тягнула з води. Ще довгий час по тім, коли вже якорі витягнено, не був ще анї один корабель готов, пустились в погоню за Японцями, аби хоч би раз стрілити з пушки. Наконець о 8 ій годинї рано пустилась російска фльота в погоню за японьскою. Одна російска ескадра поплила в сторону як Дальний і держала ся зовсїм близько побережа. О 9 ій годинї 15 мінут вернули Росияни назад до пристанї. Не здавало ся, щоби десь відбула ся борба.

Росияни мали перед пристанею пять панцирників, пять кружляків, один кружляк добровільної фльоти, що служив за шкільний корабель, сїмнайцять торпедовцїв і контрторпедовцїв. Сї послїдні уставились були близько вїзду до пристанї. Була може 11 год. перед полуднем, коли на овидї показало ся шїснайцять японьских воєнних кораблїв. Они плили незвичайно скоро. О пів до 12 години видко було, як з одного японьского корабля блиснув перший вистріл. То був ґранат з гавбіци 30·5-центиметрового калїбру.

Внаслїдок замішаня, яке зробилось було межи офіцирами від карантани, чи може длятого, що Росияни гадали собі, що Японцї не будуть стріляти на російскі кораблї, коли коло них буде повівати анґлїйска фляґа, полишено „Колюмбію“ саме коло російских кораблїв і простїсенько в боєвій лінії. Японьскі ґранати падали длятого близько „Колюмбії“, а декотрі падали таки саме коло нас і засипали поклад розірваними кусниками. Наш капітан Андерзон приказав длятого „Колюмбії“ відплисти, хоч Росияни приказали були ему там стояти. Мимо протесту російскої сторожі, яка була на кораблї, виплили ми на широке море, а російскі вояки мусїли поплисти з нами до Хіни. Хіньска залога була перепуджена, але мимо того працювала спокійно. Ми побоювали ся, що російскі батериї нас затоплять, або що Росияни пустять ся в погоню за нами за наш непослух. Наш капітан сиґналїзував кілька разів о позволене на виїзд, але не дістав відповіди. Бомбардоване тревало до три чверти на дванайцяту. Японцї стріляли добре. Два ґранати вибухли понад одним фортом, а многі аж тодї, коли упали на скали або у воду. З одних при вибуху робив ся жовтий, з других чорний дим, а такий густий, що часами кораблїв зовсїм не було видко. З обох сторін стріляно поволи. Російскі ґранати падали часто за далеко від кораблїв. На „Севастополи“ чи на якімсь подібнім розбили ґранати передний коман в долинї. Иньший великий корабель дістав ґранатом в саму середину, але шкоди не можна було розпізнати. Російский кружляк боров ся дуже хоробро і підплив був близько до Японцїв, але кілька японьских кораблїв почали разом стріляти до него і він мусїв завернути. Другі російскі кружляки бороли ся в першій лінії перед лінїєвими кораблями. Росияни очевидно задля малого місця не могли розтягнути своєї боєвої лінії. Они не відступали ся дальше як на три морскі милї від побережа. Через цїлий час держали ся они під огнем фортів, котрі стріляли понад ними, але не часто.

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клг. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте **КОРІНЕВИЧ,** ем. уч. Іванчани.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій агенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та агенция.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички . . . .**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льокованї в банках і на рахунках біж. .**	**280.681 К**
Фонди резервові .	**21.318 К**		

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).